

21. సద్గుర్తనుల సహాచర్యం

హజత్ అనన్ (రజిఅన్) ఉల్లేఖించారు : ఒక వ్యక్తి మహాప్రవక్త (సాధన) పద్ధసు వచ్చి ప్రశయ దినం గురించి దర్శయ్యచేశాడు. “ఆ (ప్రశయ) ఘుషియ ఎప్పుడోస్తుంది?” అని అతను ప్రశ్నించాడు. ఆయన (సాధన) బదులిచ్చారు : “నువ్వు దాని ఏర్పాటు చేసుకున్నావా?” దానికి ఆ వ్యక్తి, “అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్తయొదల ప్రేమ కలిగి ఉండటంతప్ప మరే తయారీ చేసుకోలేదు” అని అన్నాడు. అప్పుడు ఆయన (సాధన), “నువ్వు ప్రేమించేవారితో పాటు ఉంటావు” అని ప్రబోధించారు. (బుభారి)

అనన్ (రజిఅల్లాహు అన్హసు) ఏమంటున్నారో చూడండి : “నేనయితే మహాప్రవక్త మరియు అబూబకర్ (రజిఅన్) ల పట్ల ప్రేమ కలిగి ఉండేవాడిని. ఒకవేళ నేను ఆ మహానీయులు చేసినన్ని మహాత్మార్యాలు చేయలేకపోయినప్పటికీ ఈ ప్రేమ మూలంగా తీర్చుదినాన వారి సహాచర్యంలోనే ఉండగలనన్న ఆశ వాకుంది.”

బుభారిలోని మరో ఉల్లేఖనం ఇలా ఉంది : ఒకతను మహాప్రవక్త (సాధన)తో, “ఓ దైవప్రవక్త! ఆ ఘుషియ ఎప్పుడు వస్తుంది?” అని అడిగారు. “నువ్వు దాని కొరకు చేసిన తయారీ ఏమిటీ?” అని మహాప్రవక్త ఎదురు ప్రశ్న చేశారు. అప్పుడు ఆ వ్యక్తి “దానిగ్గాను నా వద్ద ఎక్కువ నమాజులు లేవు. ఎక్కువ ఉపవాసాలూ లేవు. ఎక్కువ దానథర్మాలు కూడా లేవు. అయితే నేను అల్లాహ్ ను, ఆయన ప్రవక్తను ప్రేమిస్తున్నాను” అని విన్నవించుకున్నాడు. ఇది విని, “నువ్వు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నావో వారి వెంట ఉంటావు” అని ఆయన (సాధన) సెలవిచ్చారు.

దైవప్రవక్తను ఈ విధంగా ప్రశ్నించిన వ్యక్తి ఒక పల్లెటూరి వాడని ఉల్లేఖనాల ద్వారా తెలుస్తాంది. పల్లెటూరి మనములు విషయాన్ని దర్శయ్యి చేసే తీరే వేరు. వారిలో మొహమాటంగాని, ఊగిసలాటగాని సాధారణంగా ఉండదు. కాగా, మహాప్రవక్త ప్రియ సహాచరుల ఫోరణి దీనికి కొంత భిన్నంగా ఉండేది. ఏ విషయాన్ని ప్రవక్తకు అడగాలన్న కించిత్ భయం, జంకు వారికి ఉండేది. పల్లెటూరి నుండి ఏ పామరు దయినా వచ్చి ప్రవక్తను ధర్మసందేహాలు అడిగితే బాపుండేదని వారు తలపోస్తూ ఉండేవారు. ఆ విధంగా తమకు మరిన్ని భార్యిక విషయాలు తెలుస్తాయన్నది వారి ఉద్దేశం.

1. ‘ఆ ఘుషియ ఎప్పుడోస్తుంది?’ అనేది హదీసులోని ఒక వాక్యం. అరబీలో “అసాత్త” అని ఉంది. దీనికి తెలుగులో “నిర్ధారిత సమయం” అని అర్థం వస్తుంది. నిర్ధారిత

సమయం అంటే మనిషి మరణించగానే అతని కర్మల లెక్కను తీసుకునే సమయ మైనా కావాలి లేదా సమస్త జనులను నిలబెట్టి లెక్కతీసుకునే ప్రశయదినమైనా కావాలి.

2. “నువ్వు దాని ఏర్పాటు చేసుకున్నావా?” అనేది హాదీసులోని మరో వాక్యం. ప్రశయదిన ప్రతిఫలం గురించి అంత తొందరపడుతున్నావు. సరే, మరి ఆక్కడ నీకు గౌరవ స్థానం లభించేందుకు కావలసిన సత్కారాలు చేసుకున్నావా? అన్న భావం ఆ ప్రశ్నలో ఇమిడి ఉంది. ఇది ఎంతో వివేకవంతమయిన, ఆలోచనాత్మక మయిన ప్రశ్న. ప్రశయదినం సంభవించట్లమైతే తథ్యం. అది తన నిర్ణిత సమయంలో రానే వస్తుంది. అది ఎప్పుడు వస్తుంది? అన్న ఆదుర్దాకన్నా దానికోసం తను సన్నద్ధమై ఉన్నానా? లేదా? అన్న చింత మనిషికి ఎక్కువగా ఉండాలి.

3. “నేనే తయారీ చేసుకోలేదు” అని ఆ పల్లెటూరి వ్యక్తి అనటంలోని ఉద్దేశ్యం తాను బౌత్తిగా నమాజ్ చేయటం లేదని, దానధర్మాలు చేయటం లేదని కాదు. ఆ విధ్యక్తధర్మాలను తను నెరవేరుస్తున్నాడు. అయితే అవి అతని దృష్టిలో బహుస్వల్యం అన్నమాట. మరో ఉల్లేఖనంలో ఆ విషయమే ఉంది (నా దగ్గర నమాజులు, ఉపవాసాలు, దానధర్మాలు ఎక్కువగా లేదని ఆ వ్యక్తి చెప్పాడు).

విధ్యక్త ధర్మాలను (ఫరాయజీ) నెరవేర్చనిదే ఏ వ్యక్తి తాను అల్లాహో మరియు ఆయన అంతిమ ప్రవక్త అభిమానినని చెప్పుకోలేదు. సహబాల హయాంలో ఇలా అలోచించే వారే కాదు. విశ్వసించి, ముస్లింనని ప్రకటించుకుని ఇస్లాంలోని ప్రధాన విధులపట్ల అలసత్వం వహించటం ఆనాడు ఎక్కుడా లేదు.

4. “అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త పట్ల ప్రేమ తప్ప”

అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త యెడల ఎవరి హృదయంలోనయినా ప్రేమ ఉంటే అది అతనిలోని విశ్వాసానికి (కుమాన్కు) ప్రబల తార్కాణం అన్నమాట. విశ్వాసం లేనిదే ప్రేమ ప్రస్తకే రాదు. అంటే తన మనసులో విశ్వాసం ఉంది గనకనే అల్లాహోను, దైవప్రవక్తను తాను ప్రేమిస్తున్నానని, అందుకనే తనకు పరలోకం గురించిన చింత అధికంగా ఉండని ఆ పల్లెటూరి వ్యక్తి ఉద్దేశ్యం. అతని ఆలోచన ఎంతో అర్థవంతమైంది కూడా.

5. “నువ్వు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నావో హారి వెంట ఉంటావు.”

అంటే నీ విశ్వాసం, అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త యెడల నీకు గల ప్రేమ నీకు ఉపయోగపడతాయి. తీర్పుదినాన నీ చేత ప్రేమించబడిన హారి సహచర్యం

నీకు ప్రాప్తమవుతుంది. ఇంకా నువ్వు వారి శ్రేణిలోని వ్యక్తిగానే పరిగణించబడతాపు. అల్లాహోను ప్రేమించినవాడు ప్రభయదినాన అల్లాహో ఆగ్రహానికి గురికాకుండా ఉంటాడు. మహాప్రవక్తను ప్రేమించినవాడు, ఆయన (సత్తానం) చెంత స్వర్గంలో ఉంటాడు. విశ్వాసుల వలు అంతస్థలు ఉంటాయి. ఒకరు ఎగువ స్థాయిలో ఉంటే మరొకరు దిగువస్థాయిలో ఉంటారు. ఎగువ స్థాయిలో నున్న వారు దిగువ స్థాయిలో ఉన్నవారిని చూచి అల్పాలని భావించరు. అలాగే దిగువ స్థాయిలో నున్నవారు ఎగువస్థాయిలో నున్నవారిని చూసి అసూయ చెందరు. ప్రతి ఒక్కరూ దైవానుగ్రహాలను ఆస్వాదిస్తూ ఆనందంలో మునిగి ఉంటాడు.

మహాప్రవక్త (సత్తానం) పల్లెటూరి వ్యక్తికి చేసిన ఉపదేశం విని సహచరులు ఎంతో సంతోషించారు. అది వారిలోని విశ్వాస భాగ్యానికి ప్రతీక. వారు అన్నిటికన్నా ఎక్కువగా పరలోకం గురించి ఆలోచిస్తుండేవారు. తాము ప్రేమించిన వారి వెంటే ఉంటామన్న సంగతి తెలియగానే వారి సాఫల్యం వారి కళ్ళముందు కదలాడింది. ఎందుకంటే మహాప్రవక్త యొదల వారికి గల ప్రేమ నిజమైనది, అపారమైనది, నిష్టల్యమైనది.

కేవలం నోటితో ప్రకటించినంత మాత్రాన నిజమైన ప్రేమ వెల్లడి కాదు. ఆచరణకు, త్యాగానికి అది మారుపేరు. తాము ప్రేమించేవారి అభీష్టానుసారం మసలుకున్నప్పుడే, వారు సమృతించిన మార్గాన్ని అనుసరించినప్పుడే అది సార్థకమవుతుంది.

హాజిత్ అనన్ (రజి) గారు మహాప్రవక్త మరియు అబూబకర్ (రజి) లను ఎంతగానో ప్రేమించేవారు. ఆ కారణంగా తనకు వారి సహచర్యం లభిస్తుందని ఆయన ఆశిస్తుండేవారు. హాజిత్ అబూబకర్ (ర.ఆ) మహాప్రవక్త (సత్తానం) కు అత్యంత ప్రియమైన సహచరులు. ఇహలోకంలో వారు ఎప్పుడూ ఆయనకు చేదోదు వాదోదుగా ఉండేవారు. ఒకేచోటు వారి అంత్యక్రియలు జరిగాయి. స్వర్గంలో కూడా వారు ఒకేచోటు ఉంటారు. దైవప్రవక్తల తరువాత - సామాన్య మానవులలో తేష్టులైన వారు అబూబకర్ గారే. ఆ తరువాత స్థానం హాజిత్ ఉమర్ (రజి) గారిది.

6. ఆ మహానీయులు చేసినన్ని సత్కారాలు నేను చేయలేకపోయినా వారిని ప్రేమిస్తున్నందున పరలోకంలో వారి సహచర్యం నాకు లభిస్తుందని ఆశిస్తున్నానని హాజిత్ అనన్ (రజి) అన్నారు.

అంటే, నా సత్కారాలు వారి సత్కారాలు, త్యాగాల ముందు బహు స్వల్పమైనవి. అయితే నేను వారిని ప్రేమ అనే తీగతో అల్లుకుపోయాను. అందుచేత ఎలాగోలా స్వర్గంలోకి ప్రవేశిస్తాను.

అబూ మూసా అష్టారి ఉల్లేఖనం ఒకటి ఇలా ఉంది : “ఒక మనిషి కొందరిపట్ల ప్రేమ కలిగి ఉంటాడు. కానీ వారి స్థాయిలో మహాత్ముర్యాలు చేయలేదు. మరి అప్పుడతని పరిస్థితి ఏమిటి? ” అని మహాప్రవక్త (సత్యానం)ను అడగగా, “మనిషి ఎవరిని ప్రేమిస్తుడో వారి వెంట ఉంటాడు” అని ఆయన (సత్యానం) బదులిచ్చారు.

ఈ అధ్యాయంలోని హదీసు ద్వారా అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్తను ప్రేమించటం వల్ల ప్రాప్తమయ్య మహాభాగ్యం ఎటువంటిదో విదితమవుతోంది. ఆదేవిధంగా దైవదాసుల్లోని సద్వర్తనుల సావాసంలో ఉండటం శుభసూచకమని కూడా బోధపడుతోంది. ఇకపోతే, అల్లాహ్ ను మరియు ఆయన ప్రవక్తను ప్రేమించటమంటే ఏ విధంగా ప్రేమించటం అన్న ప్రశ్న జనిస్తుంది. అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త కోరిన విధంగా జీవితం గడపటం, వారు వద్దన్న విషయాల జోలికి పోకుండా ఉండటం, వారి ప్రసన్నతను చూరగొనగలిగే పనులను చేయటమే ఆ ప్రేమకు ప్రతిరూపం.

ఇక, సద్వర్తనులయిన మానవులను ప్రేమించటం అంటే వారి దాస్యం చేయమని భావం ఎంతమాత్రం కాదు. వారి మాదిరిగా మంచి పనులు చేస్తూ, వారి స్థాయికి ఎదగటానికి ప్రయత్నించాలి.

